

Gf.IV.30.468/2014/8.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kulcsár István ügyvéd (CÍME.) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek a dr. Szabó Ügyvédi Iroda (CÍME; ügyintéző: dr. Bánk Attila ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME.) alperes ellen vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2014. május 15-én meghozott 6.G.40.168/2012/34. számú ítélete ellen a felperes részéről 36. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban a 2014. december 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63 500 (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget és az államnak - az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára - 48 000 (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a 34. sorszámon meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest arra kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 635 000 Ft perköltséget.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint az alperes alapításától kezdődően önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt az 1995. évben bejegyzett **KFT1.**-nek (a továbbiakban: **KFT1.**), amely tisztsége 2007. október 18. napjáig, a társasággal szemben indult felszámolási eljárás kezdő időpontjáig állt fenn.

Az alperes által vezetett **KFT1.** 2003. december 31-én 1 990 082 000 Ft értékű eszköz állománnyal, ebből 187 343 000 Ft pénzeszközzel rendelkezett, míg a kötelezettségeinek összege 1 383 665 000 Ft, a társaság saját tőkéje pedig 588 981 000 Ft volt.

2004. december 31-én az **KFT1.** 1 408 555 000 Ft értékű eszköz állománnyal, 130 163 000 Ft pénzeszközzel rendelkezett, a kötelezettségeinek összege 802 951 000 Ft, a saját tőkéje pedig 599 196 000 Ft volt.

2005. december 31-én a társaság eszközeinek értéke 1 395 461 000 Ft, a készpénz vagyona 62 265 000 Ft volt, míg a kötelezettségeinek összege 933 731 000 Ft, a saját tőke értéke pedig 460 413 000 Ft volt.

2006. évben pedig a társaság 1 057 145 000 Ft értékű eszközzel, 17 364 000 Ft pénzeszközzel rendelkezett, a kötelezettségeinek összege 784 720 000 Ft, a saját tőke értéke pedig 272 425 000 Ft volt.

Az **KFT1.**-vel szemben 2006. június 16-án előterjesztett kérelemre indult felszámolási eljárásban a Debreceni Törvényszék a 2007. szeptember 22-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította a társaság fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását. A felszámolás kezdő időpontja: 2007. október 18. napja.

Az **KFT1.** ellen indult felszámolási eljárásban a felperes 36 378 554 Ft összegben hitelezői igénybejelentést tett, a felszámoló pedig a felperes követelését „f” kielégítési kategóriába tartozó követelésként nyilvántartásba vette.

Az **KFT1.** 1998. szeptember 18. napjától kezdődően tagja volt a **KFT2.**-nek (a továbbiakban: **KFT2.**), amely gazdasági társaságban 705 000 000 Ft névértékű üzletrésszel rendelkezett.

A **KFT2.** 2003. november 25-én kölcsönszerződést kötött az **RT NEVE.**-vel, amely kölcsönszerződés alapján az **RT NEVE.** 700 000 000 Ft hitelt nyújtott a **KFT2.**-nek a Koppányvölgyi térség gázhálózatának kiépítéséhez.

A kölcsön biztosítékeként a szerződő felek vételi jogot alapítottak az **RT NEVE.** javára az **KFT2.**-nek az **KFT1.** tulajdonában álló üzletrésze, továbbá az **KFT1.** készfizető kezességet vállalt a **KFT2.** tartozásának megfizetésére.

A hitelszerződés alapján a **KFT2.** 2006. június 1. napjáig teljesítette a fizetési kötelezettségét, ezt követően azonban az esedékes részleteket nem fizette meg.

2007. április 19-én az **KFT1.** üzletrész adásvételi szerződést kötött a Brit Virgin-szigeteken székhellyel rendelkező **LTD NEVE.** elnevezésű gazdasági társasággal, amely szerződéssel a **KFT2.**-ben meglévő 705 000 000 Ft névértékű üzletrészt az **KFT1.** 266 000 000 Ft-ért értékesítette a **LTD NEVE.**-nek.

A szerződésben a felek rögzítették, hogy az **KFT1.**-nek - a korábban megkötött kölcsön ügyletekből eredően - összesen 266 000 000 Ft tartozása áll fenn a **LTD NEVE.** felé, amelyre tekintettel a felek abban állapodtak meg, hogy az **KFT1.** vételár követelésébe beszámítják a **LTD NEVE.** követelését és ezáltal az üzletrész ellenértékét kiegyenlítettnek tekintik.

Ugyanezen a napon az **KFT1.** és a **LTD NEVE.** között egy követelés átruházására irányuló megállapodás is létrejött, amelynek tárgya az **KFT1.**-nek a **KFT2.**-vel szemben fennálló, 108 848 500 Ft összegű követelése volt.

E megállapodás szerint a követelés ellenértéke részben az **KFT1.** kölcsön tartozása, részben pedig az **KFT1.**-t az **RT NEVE.**-vel szemben terhelő készfizető kezességnek a **LTD NEVE.** részéről történő átvállalása volt.

Az elsőfokú bíróság tényállásként állapította meg továbbá, hogy a fenti szerződések megkötésének időpontjában - 2007. április 19-én - a **KFT2.** 622 111 000 Ft összegű saját vagyonnal rendelkezett. Annak következtében azonban, hogy a társaság könyveiben 1 394 189 000 Ft értékben nyilvántartott Koppányvölgyi gázhálózat tényleges műszaki értéke csak 431 687 842 Ft volt, a társaság saját vagyonának korrigált értéke -340 092 000 Ft-ot

tett ki, amelyre tekintettel az **KFT1.** által értékesített üzletrész tényleges forgalmi értéke 0 Ft volt.

Az **KFT1.** felszámolója 2008. február 26-án az adós gazdálkodó szervezet nevében pert indított a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon, amely perben „A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról” szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. §-a (1) bekezdésének a),b) és c) pontjai alapján az **KFT1.** és a **LTD NEVE.** között 2007. április 19. napján létrejött üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte. A .../2008. számon indult perben a bíróság szakértői bizonyítást rendelt el a szerződés tárgyát képező üzletrész forgalmi értékének megállapítása érdekében.

L.F. igazságügyi könyvszakértő a kiegészített szakértői véleményében az üzletrész forgalmi értékét 0 Ft-ban határozta meg, amely megállapításra tekintettel az **KFT1.** felszámolója a keresetétől elállt, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság pedig erre tekintettel a pert megszüntette.

Az **KFT1.** felszámolója 2008. február 27. napján ugyancsak bíróság előtt támadta meg az **KFT1.** és a **KFT3.** között 2007. évben létrejött, az adós gazdasági társaság tulajdonát képező gépjárművek értékesítésére vonatkozó szerződéseket. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt .../2008. számon indult perben a felek egyezségeket kötöttek, azonban a **KFT3.** az egyezségben vállalt kötelezettségét nem teljesítette. Ezért az **KFT1.** felszámolója felszámolási eljárást kezdeményezett a **KFT3.**-vel szemben, amely felszámolási eljárás során a **KFT3.** az **KFT1.**-vel szembeni teljes tőketartozását és annak járulékait kiegyenlítette.

Az **KFT1.**-vel szemben indult felszámolási eljárás 2013. november 5. napján befejeződött, az illetékes cégbíróság pedig az **KFT1.**-t törölte a cégjegyzékből.

A felszámolási eljárásban a felperes nyilvántartásba vett hitelezői igényéből 5 114 755 Ft térült meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tartalmazta továbbá, hogy a jelen per alperese, mint az **KFT1.** volt ügyvezetője ellen csőd bűntett, illetve más bűncselekmények alapos gyanúja miatt büntetőeljárás indult, amely a Debreceni Járásbíróság előtt .../2009. szám alatt jelenleg is folyamatban van.

A felperes a jelen perben előterjesztett keresetében a Cstv. 33/A. §-ának (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes mint az **KFT1.** vezetője, a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el és ezáltal a társaság vagyona 36 378 554 Ft-al csökkent.

A kereseti kérelme ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy az alperes a már 2004. évben fizetéseképtelenné vált **KFT1.**-t az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes módon tovább működtette és színlelt ügyletek megkötésével a hitelezői igények kielégítését teljes egészében meghiúsította.

Csatolta a keresetleveléhez a Debreceni Járásbíróság előtt .../2009. számon indult büntetőeljárás vádiratát és állította, hogy az abban részletezett alperesi magatartások kellő alapul szolgálnak a kereseti kérelme teljesítéséhez.

Külön kiemelte, hogy a 2007. április 19-én megkötött üzletrész adásvételi szerződéssel az alperes az **KFT1.** 705 000 000 Ft értékű üzletrészét 266 000 000 Ft-ért eladta, a **KFT2.**-vel szemben fennálló mintegy 109 000 000 Ft összegű követelésről pedig ellenérték nélkül lemondott, amely ügyletekkel elvonta a hitelezői követelések kielégítésének alapjául szolgáló vagyont.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Vitatta a felperesnek azt az állítását, hogy az **KFT1.** vagyonvesztése az ő felróható, a hitelezők érdekeit sértő magatartása miatt következett be.

A felperes által konkrétan megjelölt ügyletekkel összefüggésben előadta, hogy a **KFT2.**-ben meglévő üzletrész értékesítése nem járt a hitelezők kielégítési alapjának az elvonásával, mivel a 705 000 000 Ft névértékű üzletrészt gyakorlatilag a névértékével azonos mértékű kötelezettség vállalás terhelte és az üzletrész vételára erre tekintettel került 266 000 000 Ft összegben meghatározásra, amelyet a vevő az **KFT1.**-vel szemben fennálló követeléseinek beszámításával megfizetett. A követelés átruházására vonatkozó megállapodás eredményeként pedig az **KFT1.** szabadult a **KFT2.** által felvett 700 000 000 Ft összegű kölcsön visszafizetéséért vállalt készfizető kezessége alól.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

A perben rendelkezésére állt mérlegadatokat alapján megállapította, hogy az **KFT1.** már 2003. december 31. napján fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, mivel ekkor már a társaság teljes vagyonának értékesítése sem nyújtott volna fedezetet a lejárt esedékességű szállítói tartozásokra, a likvid pénzeszközeinek összege pedig lényegesen alacsonyabb volt a szállítói követelésektől.

Arra tekintettel azonban, hogy a kereseti kérelem alapjául felhívott Cstv. 33/A. §-a 2006. július 1. napján lépett hatályba, a kereseti kérelem elbírálása során csupán a 2006. július 1. napját követően tanúsított alperesi magatartásoknak lehetett jelentőséget tulajdonítani. Ezért az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes 2006. július 1. napját követően tanúsított-e olyan magatartást, amely alapul szolgálhatott a Cstv. 33/A. §-a (1) bekezdésében foglaltak szerinti felelőssége megállapításához.

Ennek eredményeként pedig azt állapította meg, hogy a perben a felperes nem bizonyította azt az állítását, hogy az általa megjelölt ügyletek megkötésével okozati összefüggésben következett be az **KFT1.** vagyoncsökkenése.

A 2007. április 19-én megkötött üzletrész adásvételi szerződéssel összefüggésben hivatkozott a Debreceni Törvényszék előtt .../2008. számon indult eljárásban beszerzett, **L.F.** igazságügyi könyvszakértő által készített szakértői véleményre, amely szerint a szerződés megkötésének időpontjában az üzletrész forgalmi értéke 0 Ft volt, ezáltal annak értékesítésével az **KFT1.** vagyona nem csökkent.

A **KFT3.** felé történt eszköz értékesítés vonatkozásában az elsőfokú bíróság ugyancsak azt állapította meg, hogy vagyoncsökkenés nem következett be, mivel a felszámoló perindítása folytán az **KFT1.** vagyonából kikerült gépjárművek ellenértéke - késedelmi kamatokkal együtt - a **KFT3.** részéről megfizetésre került.

Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a kereset elbírálása során kötve volt a felperes tényállításaihoz, ezért a perben csak azokat az ügyvezetői magatartásokat vizsgálhatta, amelyekre a felperes a keresetében hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak a keresetében foglaltak szerinti megváltoztatását, és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezésében is fenntartotta azt az állítását, hogy az alperes jelentős mértékben csökkentette az **KFT1.** vagyonát és elvonta a hitelezői követelések fedezetét azzal, hogy a társaságnak a **KFT2.**-ben meglévő 705 000 000 Ft értékű üzletrészét a **LTD NEVE.** felé fennálló kölcsöntartozása fejében 266 000 000 Ft-ért átruházta.

Álláspontja szerint a fenti állítását alátámasztotta az iratokhoz 4. sorszám alatt csatolt, az alperessel szemben indult büntetőeljárásban beszerzett dr. **P.T.** igazságügyi könyvszakértő által készített szakértői vélemény, amely szerint az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában az üzletrész valós értéke a 705 000 000 Ft-nál nem lehetett kevesebb.

A felperes véleménye szerint az elsőfokú bíróság mindezen bizonyítékokat érdemben nem vizsgálta, azokat nem értékelte, amelynek következtében az ítélete megalapozatlan és törvénytört.

Az alperes a másodfokú tárgyaláson szóban előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokai alapján történő helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a Cstv. 33/A. §-a alapján indított perekben a bíróság csak a keresetben megjelölt konkrét magatartások tekintetében vizsgálhatja és állapíthatja meg a volt vezető tisztségviselő felelősségét.

A jelen esetben a keresetlevélhez mellékelt vádiratból és a felperesnek az eljárás során tett nyilatkozataiból azt lehetett megállapítani, hogy a felperes három konkrét alperesi cselekményre alapította a keresetét:

1. A 2007. április 19-i üzletrész adásvételi szerződésnek, valamint a **KFT2**-vel szembeni követelés átruházására vonatkozó megállapodásnak a megkötése
2. Az **KFT1.** tulajdonát képező gépjárművek értékesítésére vonatkozó szerződések megkötése a **KFT3**-vel
3. Tagi kölcsönök nyújtása az **KFT4.** részére.

E magatartások közül az **KFT4**-nek nyújtott tagi kölcsönök vonatkozásában a felperes már az elsőfokú eljárásban elismerte, hogy a kölcsönöket az **KFT4.** visszafizette, ezáltal a kölcsönszerződések megkötése következtében a hitelezői érdekek nem sérültek.

A fellebbezésében pedig a felperes már nem sérelmezte az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását sem, hogy a **KFT3.** részére történt gépjármű értékesítések - a vevő részéről utóbb történt teljesítések következtében - nem csökkentették az **KFT1.** vagyonát, ezáltal a szerződések megkötése sem szolgálhatott alapul az alperes Cstv. 33/A. § szerinti felelősségének megállapításához.

A felperes a fellebbezésében már kizárólag a 2007. április 19-én megkötött üzletrész adásvételi szerződéssel, valamint a **KFT2**-vel szembeni követelése átruházásával kapcsolatban állította, hogy az alperes, mint a már fizetéseképtelenséggel fenyegető

helyzetben lévő **KFT1.** ügyvezetője, nem a hitelezői érdekek elsődlegessége szerint járt el, amelynek következtében az **KFT1.** vagyona csökkent, illetve a felszámolási eljárásban a hitelezők követeléseinek teljes kielégítése megghiúsult.

Ezért a másodfokú eljárásban az ítéletábra is már csak e két szerződéskötés tekintetében vizsgálta (vizsgálhatta) az alperes felelősségét.

Ennek eredményeként pedig az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére állt bizonyítékok okszerű, ellentmondásoktól mentes értékelése és mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kétséget kizáróan nem bizonyította azt az állítását, miszerint a **KFT2**-ben meglévő üzletrésze értékesítésének következtében csökkent az **KFT1.** vagyona.

Alapítvánul állította a felperes a fellebbezésében, hogy a .../2009. számú büntetőeljárásban beszerzett, dr. **P.T.** igazságügyi könyvszakértő által készített szakértői vélemény csatolásával bizonyította a vagyonsökkenés bekövetkezését.

Az **KFT1.** felszámolója által a Cstv. 40. §-a alapján indított .../2008. számú perben beszerzett, **L.F.** igazságügyi szakértő által készített - ugyancsak a jelen per anyagává tett - szakértői vélemény szerint ugyanis a szerződéskötés időpontjában az üzletrész forgalmi értéke 0 Ft volt - ezáltal annak értékesítésével az **KFT1.** vagyona nem csökkent -, amely bizonyítékot a jelen perben nem lehetett figyelmen kívül hagyni.

Ez a szakértői vélemény ugyanis kétségesse tette a büntetőeljárásban beszerzett szakértői véleménynek az üzletrész forgalmi értékére és a vagyonsökkenés mértékére vonatkozó megállapításait.

Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI.24.) PK véleményének 10. pontjában foglaltaknak megfelelően felhívta a felperest a további bizonyítási indítványai előterjesztésére, amely felhívásra a felperes az ellentétes tartalmú szakértői véleményeket előterjesztő szakértőknek a büntetőeljárásban történt meghallgatásáról készült jegyzőkönyv beszerzését indítványozta, amelyet az elsőfokú bíróság teljesített.

Annak ellenére azonban, hogy a beszerzett jegyzőkönyvekből azt lehetett megállapítani, hogy a szakértők együttes meghallgatásával a véleményeik közötti ellentmondásokat nem sikerült feloldani (mindkét szakértő fenntartotta a saját véleményét), a felperes a perben további bizonyítási indítványt nem kívánt előterjeszteni (33. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala).

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban a felperesnek az üzletrész szerződéskötéskori forgalmi értékére - ezáltal pedig a vagyonsökkenés tényére - vonatkozó állítását nem lehetett bizonyítottan elfogadni.

Ezzel összefüggésben az ítéletábra rámutat arra is, hogy a dr. **P.T.** könyvszakértő által készített szakértői vélemény egy olyan büntetőeljárásban készült, amelyben a bíróságnak elsődlegesen a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetéséről kellett döntenie, ezáltal pedig teljesen más szempontok szerint kellett vizsgálnia és megítélnie az alperes magatartását, mint a jelen perben eljáró bíróságnak.

A büntetőeljárás irataiból az is megállapítható volt, hogy a szakvélemények közötti eltérés alapvetően abból fakadt, hogy **L.F.** társszakértőként műszaki szakértőt vont be a **KFT2.** által megvalósított Koppányvölgyi gázhálózat értékének meghatározására és a műszaki szakértő szakvéleményére is tekintettel állapította meg az üzletrész forgalmi értékét 0 Ft-ban.

A **L.F.** által készített szakértői vélemény tehát egy komplexebb vizsgálat eredményeként született, mint a dr. **P.T.** féle szakvélemény, amely ugyancsak alátámasztotta az elsőfokú bíróságnak a vagyonsökkenés bizonyítatlanságával kapcsolatos megállapítását.

Alapítván hivatkozott a felperes a keresetében a Cstv. 33/A. §-a (1) bekezdésének 2. fordulatra is, vagyis arra, hogy az alperes magatartása következtében hiúsult meg a felszámolási eljárásban a hitelezők követeléseinek teljes kielégítése.

Abból a tényből ugyanis, hogy az értékesített üzletrész értéke 0 Ft volt, az is következik, hogy abból a hitelezői igények sem lettek volna kielégíthetők a felszámolási eljárásban.

A hitelezői igények teljes kielégítésének megghiúsulása és az alperesnek az üzletrész értékesítésében megnyilvánuló magatartása között tehát oksági kapcsolat nem állapítható meg.

Figyelemmel továbbá arra, hogy a nem vitás tényállás szerint a **KFT2**-vel szembeni, mintegy 109 000 000 Ft összegű követelés átruházása következtében az **KFT1**. szabadult az őt terhelő, 700 000 000 Ft erejéig fennálló készfizető kezességvállalás alól, az alperes felelősségének megállapításához szükséges vagyonsökkenést, valamint a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulása közötti okozati összefüggést - megalapozottan - a **KFT2**-vel szembeni követelés értékesítésével összefüggésben sem lehetett megállapítani.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából eredő saját másodfokú perköltségét maga köteles viselni. Köteles továbbá a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján megtéríteni az alperesnek a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából származó másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítélet tábla a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból határozta meg „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló módosított 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdéseiben, valamint a 4/A. §-ban foglaltak figyelembe vételével.

A felperes a számára az elsőfokú eljárásban engedélyezett illetékfeljegyzési joga folytán a fellebbezésén jogorvoslati illetéket nem rótt le. A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket azonban a felperes - az eredménytelen fellebbezésére tekintettel - köteles az államnak megfizetni „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése folytán alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján.

Debrecen, 2014. december 10.

Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró,
Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -